

ACC. N:R M. 16510:1-14.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Karin Tidström*  
Härad: \_\_\_\_\_ Berättare: *Emilia Linckhuist*  
Socken: *Simmishamn* Berättarens yrke: *Snäskallär*  
Uppteckningsår: *1966* Född år *1883* i *Simmishamn*

E  
FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

Uppteckningar efter privat fr. lista om  
kvinnorarbete; huvudsakl. utdrag ur  
fr. lista LM F 126.  
s. 1-14.

Skriv endast på denna sida.

Vi var en barn, en glucka  
dag när han var en år. Vi  
var tre pojkar och fyra flick-  
or. Han hade inget arbete  
utan hemmet, han hade nog  
att göra hemma. Han hade  
en lång arbetsdag. Han skulle  
se skida ut i hemmet. Det  
fanns inte så mycket kläder  
att bilda, utan det var att  
se i hemmet. Han hade lite  
hjälp med simmatens av en  
god vän, som var hemtjän-  
nare. Han hade till  
många. Han gjorde mycket  
och var den till barnens.  
Vi blev för med detta till  
och till barnen, andra gjorde

det haucke längre. Men  
lyckte såhelt bra som ett  
hannabete. Det var en väl-  
digt duktig moder.

Huset låg vid Lina Torv.  
Vi hade inte hand om träd-  
gårdar, för vi ägde inte  
huset. Det bodde sex famil-  
jer i huset. Vi hade tre rum.  
Rummen hade inga särskilda  
benämningar. Det fanns  
inget särskilt fönster. Bar-  
nen fick vara översatt.

En gång var det ännu  
var det gästgiveri och man  
gjorde Lina Torv. Det var första  
oktober och första novem-  
ber. Det fanns inte någon

grönsaker i stån. Då var  
det regel att släkt och vän-  
ner kom till oss och drack  
kaffe.

Det var vanligt att man  
lämnade mörkta och parter-  
masker i sand och hade i  
lådor i källaren. Källan-  
dena hängdes i källartaket.

Vi tyckte brödet var  
liten. Var hade det där in-  
nan han gifte sig och var  
vid det. Han hade sin  
vackrad i lägenheten. Brö-  
det var mycket svårare be-  
redat att bräja med, för hö-  
let var så gammalmodigt.  
Det fanns en stor äppel

skrevet i boken fram till  
ungefär 1912, sen ändrades  
boken, så det blev mycket  
om bra.

Vi hade havelugor med  
brasa. Vi eldade med ved.  
Vår gamla morfar brukade  
komma ibland om lugga  
ved.

Vi hade fotogenlampor.  
Elektriskt ljus blev 1913 men  
1914.

Frösta tiden hade vi brunn,  
sen fick vi pump på gån-  
den ungefär samtidigt med  
det elektriska ljuset. Den  
som fick fast i den tomma  
spannan fick hämta vatten

Man hade ju inga bjäls-  
motel aus gåi den tiden,  
och det var skuggen över-  
allt.

Kittkunn hade vi, och  
så var det de vanliga hus-  
hållerskapen. Vi hade kyp-  
paskittkar. Kvinnor och gaff-  
lar är ju av rostgilt stål nu,  
men för skulle den skur-  
kas.

Vi träde kaffet hemma  
och hade brunn utt mala  
det gå. Kypstär stätte vi  
i en mörkel. Senap mades  
med en kula i ett lefjat.  
Man skulle alltid ha se-  
nap till frukost och till

missgissen till jul. Man tips-  
te nästan alltid flåsk på  
bröten. Ofta tipsade vi en  
gås. En del påskades om  
en del såltades. Det fir-  
nades i hällaren. Vi tips-  
te potatis på bröten om  
katt i en lada i hällaren.

Under första världskri-  
get var det mycket svårt.  
Man måste stå i köer för  
att få fast i näring. Det  
var anmärkningsvärda organise-  
rat under andra världskri-  
get. I minnena fann var  
det inte svårt.

Kött såldes på torget.  
Oftast var det bevarat i krukor,

ACC. N:R

M. 16510:7.

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

som hjerte hått for laget.  
Om sedan blir vi åtmin-  
stone fram till 1940, sin  
begränsat det bli affären.  
Vi ska ha möjligheten

Vi åt tre måltider om dagen; morgon, middag och kväll. Och så drack vi eftermiddagskaffe. Morgonmålet var halvätta, middag blockant halv och kväll vid halvsejtidens. Eftermiddagskaffe drack vi blockant tre. Vi åt alla för en gång. Vi åt inte i köket, utan i en so kummen. Köket var inte så invidigt, att vi kunde äta där. Var och en i



famlijen hade sin plats,  
ingen fick stå. Näst för-  
bud var att barnen fick  
prata vid bordet fanns  
inte. Men det var nog  
med att vi skulle äta  
ordentligt. Vi hade vanligt  
duk på bordet. När mor-  
far bodde hos oss, skaffade  
vi matduk, det var 1920.

Han var gammal och sjuk  
och brukade spica. An-  
nars hade vi vanligt duk.

Salviken, uppläggnings-  
fat var brett och stod i ett  
skafferi. En fin och uppstätt-  
ning fanns i skaffarierna, som  
stod därinne. Dessa bänkar

uppsättning var bryt.

Bjudningar med mat  
hade vi egentligen mest  
vid jul med släktst. Då  
skulle det frist om främst  
någon lutfisk om ic om  
någon. Det skulle också  
någon blommor med jord-  
gubbsylt till efterrätt. Det  
var det stämde. Kaffebjud-  
ningar hade vi, och då  
helt vid föreläsningar. Det  
var nästan alltid brända-  
kat och vid stora bjudningar  
spettekaka.

Det byggdes aldrig om  
frånvar inte alls så  
långt jag kan minnas till-

baka.

Vi hade en symmaskin, en  
handsymmaskin. Kunde gör-  
de man inte, det var det  
inte plåto till, men hon  
stickade och virkade och  
sydde mycket till oss.

Åga förskam inte oss,  
vad jag kan påminna  
mig. Man talade oss till  
katta, om det var någon-  
ting.

Föreläsningar skedde hem-  
ma. Barnmorskans hus.  
Ofta fick de andra barnen  
vara hos släktingar ett  
par dagar. Barnmorskans  
hus ficka flickor och poj-  
kar.

hittade honom och barnet. Hon  
gick ut och hämtade honom och  
då det var så lågt inte så  
långt, bara några dagar,  
och beordrade honom att  
hålla honom. Jag vet inte hur  
långt barnen ammas.  
Det var säkert inte ett år  
tid för oss. Barnen lindas  
des. Det var rätt olika,  
hur länge dom var lindas-  
de. Jag tror inte man lät  
dem vara lindade så för-  
färligt länge. Barnmors-  
fanns inte. Den låg i napp.

Och inte barnen åt  
dentligt, fick dom gå till  
en gammal kvinna och

bli "målade". Hon mätte  
kannen uppifrån och ner  
och kunt om, kullade ihop  
kanten och så skulle kan-  
net spotta igenom det.  
Så blev man bra. Hon  
kallade nog för med detta lite  
in för 1900-talet.

Det fanns inte stora  
badmöjligheter. Man fick  
tvätta sig hem. Så bad-  
stuet gick vi ibland.

Någon liten mus kunde  
komma in, och då tog man  
den i en fäna.

Det fick städas lite varje  
dag. Ett par gånger om  
året var det storstädning.

Dei annändes säpa, vatten  
om skumbaste.

Vi tvättade i ett bebygg-  
hus för gärdens. Där fanns  
en tvättganna, men inget  
vatten. Det fick bäras in  
från pumpen. En tvätt-  
gumma skojde om banka-  
till i sin. Hennes färd  
med om bröte ut kläder-  
na för stranden. Tvättgum-  
morna fick samtidigt  
komma överens om plats  
för stranden. Var tvätt-  
gumma hade sina "bräjs-  
lar", som plattorna kal-  
lades. Det blev ett hus att  
stå om skoja i vatten vid

skanden. Det kom till på  
tjugstalet, och till detta  
skulle det tjugus plats.

Smått hade vi nio  
veckor, storttt vår, som-  
mar och höst. Vi använde  
barnstråkligan söda och  
säger till mättern.